

Nr 330.

Av herr **Bergman m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts
i proposition nr 182 gjorda framställning angående pen-
sion åt vaktmästaren Anna Lovisa Strömgren.

I proposition till riksdagen nr 182 har Kungl. Maj:t under punkt 1:o föreslagit, att vaktmästaren vid statens prövskola, Nya Elementarskolan i Stockholm, Anna Lovisa Strömgren tillerkännes en pension av 1,056 kronor.

Kungl. skolöverstyrelsen, som fått yttra sig i ärendet, hade närmast föreslagit ett pensionsbelopp av 1,584 kronor, d. v. s. det belopp, vartill en oreglerad pension av 1,100 kronor uppgår vid omräkning efter de i kungörelsen den 18 juni 1925, nr 280, angivna grunder för bestämmande av nyreglerad pension. Alternativt hade skolöverstyrelsen, därest icke hennes tjänstgöring som portvakt under mannens livstid skulle anses kunna tillgodoräknas henne, föreslagit ett lägre belopp, men därtill velat lägga viss änkepension.

Kungl. statskontoret, som senare, avgivit utlåtande, erinrar om "att under liknande förhållanden, som här föreligga, vaktmästaren vid högre allmänna läroverket å Södermalm i Stockholm, änkan Hildegard Constantia Törnblom av 1917 års riksdag erhållit pension till belopp av 600 kronor, motsvarande en nyreglerad pension av 996 kronor". Statskontoret minskar därför det av kungl. skolöverstyrelsen föreslagna beloppet till 1,056 kronor och Kungl. Maj:ts proposition följer statskontorets utlåtande.

Emellertid torde med avseende på ovannämnda Hildegard C. Törnblom en omständighet blivit av statskontoret förbisedd, nämligen, att Törnblom, som tillerkänts rätt till pension från månaden näst efter den hon avginge, i själva verket avgick först åtskilliga år senare, och att, då under tiden nya grunder för pensionering blivit tillämpade, Kungl. Maj:t avgav till riksdagen 1925 ny proposition i ärendet, nr 136, med förslag om att hon skulle få "uppbära — i stället för henne av 1917 års riksdag tillerkänt pensionsbelopp av 600 kronor — en årlig pension av 1,100 kronor". Detta belopp överensstämde med vad kungl. skolöverstyrelsen då föreslagit och kungl. statskontoret tillstyrkt samt blev riksdagens beslut. Det är att märka, att detta belopp av 1,100 kronor, efter kungl. kungörelsen den 18 juni 1925, nr 280, i verkligheten utgår med 1,584 kronor.

Det torde väl icke vara antagligt, att icke kungl. statskontoret skulle, då det självt framdragit fallet Törnblom såsom ett tillämpligt precedensfall till

fallet Strömgren, för den senare hava tillstyrkt kungl. skolöverstyrelsens förslag om en pension av 1,584 kronor, därest icke riksdagens senare beslut 1925 i en fråga, som 8 år tidigare varit föremål för dess behandling, råkat bli förbisett.

I denna fråga bör man också taga hänsyn till följande omständighet. Då Nya Elementarskolan i alla tider lidit under svåra lokalförhållanden, har vaktmästarens bostad varit trång, och även vid den senaste tillbyggnaden (1899) kunde icke nödiga vaktmästarebostäder beredas. Ehuru läroverket synnerligen väl behövde 2 sådana bostäder, en för portvakt och en för vaktmästare — oavsett eldaren, som ännu måste bo utom läroverket — har endast en bostadslägenhet kunnat inredas, och följden därav har varit, att i realiteten både vaktmästaren och hans hustru varit fullt sysselsatta som skolans vaktmästare under alla de år den förre varit i skolans tjänst. Om också en skolvaktmästares hustru på många håll torde vara mannen behjälplig i skolans tjänst, så har detta förhållande på grund av bostadsförhållandena varit på helt annat sätt än vanligt och till den grad utpräglat vid Nya Elementarskolan, att man utan överdrift kan säga, att vaktmästaren och hans hustru tillsammans skött två tjänster vid läroverket.

På grund av vad sålunda anförts få vi alltså hemställa,

att riksdagen ville medgiva, att vaktmästaren vid statens provskola, Nya Elementarskolan i Stockholm, Anna Lovisa Strömgren, född Jarl, må från och med månaden näst efter den, under vilken avgång från hennes innehavande befattning äger rum, under sin återstående livstid från allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av 1,584 kronor.

Stockholm den 12 april 1928.

J. Bergman.

Ludvig Widell.

Ivan Pauli.